BAKGRUNDEN TILL ALLT

En skum kultistorganisation, med Edvard Ramsley Memorial Hospital som täckmantel, planerar att frammana en jätteläbbig demon. Antikultisten Jonathan Melton-Mowbray, som är ordförande och drivande kraft i "Engelsk-Egyptiska vänskapsföreningen" (en harmlös organisation som sprider information och håller föredrag om Egypten) är dock skummisarna på spåren och den ende som kan stoppa deras lömska planer. Av försiktighetsskäl har han lagt en mystisk trollformel på sig själv som gör att han märker om någon kultist med onda avsikter mot honom närmar sig. Kultisterna vet att någon är dem på spåren, men tror att det är professor Leonard M sternberg som är den största snällisen och deras huvudmotståndare.
De fyra s, som inte känner varandra (utom Bert och Phoebe), och inte har någon aning om vare sig kultister eller Melton- Mowbrays verksamhet, råkar alla vara lätt Egyptenintresserade (Bill fick medlemskapet i födelsedagspresent) och medlemmar i Egyptensällskapet, och ser alla fram mot att gå på föredraget med Sternberg...
Föredraget hade tidigare blivit uppskjutet på grund av att Sternberg var sjuk (ett försök av kultisterna att fixa Sternberg med en mystisk förbannelse men den fungerade inte så bra), men nu skall äntligen föredraget gå av stapeln.
S. får (både på riktigt i egenskap av konventsdeltagare och i äventyret som karaktärer) en kallelse till ett föredrag av Sternberg, kl 7 p.m., fredagen 24:e mars på Croydon Hall (hemma hos Melton-Mowbray (motsvaras i verkligheten av Lundby Gymnasiums aula)). Sedan erhåller S (både på riktigt och på låssas) ett meddelande om att föredraget är framskjutet tills vidare. Därefter kommer ytterligare en kallelse (dock ej på riktigt) som informerar om att 11:e juni skall föredraget bli av. Denna kallelse minns dock ej s och biljetten hittar de inte hemma hos sig själva ty de har lämnat ifrån sig den som inträdesbiljett. Allt detta krångel är äventyrstekniskt till för att spelarna ej skall kunna placera det föredrag de har varit på tidsmässigt och sålunda vet de ej om den minnesbild de har är ett minne från föredraget eller en vision av vad som komma skall, ehuru s senare i äventyret kommer att få en inbjudan till ytterligare ett föredrag och s vet inte om detta är det uppskjutna föredraget eller ett nytt.
(Detta är ungefär, men inte riktigt, lika krångligt som det låter.)
Under föredraget (det första alltså) rusar fyra kultistskummisar (fyra på grund av att s skall kunna tro att det är dem själva) in i salen och skjuter ihjäl stackars Sternberg; Melton-Mowbray brassar av en mystisk formel (vi smäller av någon skojig hemmagjord bomb, släcker ner och når vi tänder upp igen får s och spelledare vandra iväg till respektive salar) som oskadliggör skurkarna och samtidigt ger alla övriga en tillfällig minneslucka, åhörarna får alla intryck av att de slumrade till under föredraget, annars minns de inget. Melton -Mowbray har fullt upp med att fixa undan alla lik, under det att en skum kultist, som var utplacerad i publiken och skyddad mot Melton-Mowbrays minnesformel genom en mystisk magisk pryttel, upptäcker att några personer (de stackers s) reagerat väldigt hårt på formeln. S har på grund av sin instabila själsliga hälsa drabbats av en total minnesförlust. Dock har s ett vagt minne från föredraget; de minns det som spelats upp "live".
Kultisten tar med s till sjukhuset för att undersöka vad formeln har för effekt. När han upptäcker hur det ligger till får han en jättefiffig idé. Istället för attt offra några egna kultister på att fixa Melton-Mombray (som kultisterna nu förstår är den farligaste snällisen) kan han använda s. till att göra jobbet och s kan heller inte upptäckas av Melton-Mowbrays mystiska upptäcka-kultister-formel.

När äventyret börjar vaknar s upp på sjukhuset och kommer så småningom att tro, genom diverse ledtrådar som kultisterna placerat ut, att de är äventyrare som skall fixa busen Melton-Mowbray...

ALLMÄMNT OM ROLLSPELANDET

Hur spelarna spelar sina karaktärer är det viktiga i äventyret och utgör bedömningsgrunden för turnreringen, men eftersom vanliga karaktärsblad saknas och den karaktärsinformation spelarna får består i de första intryck de känner; en fysisk beskrivning på sig själva, samt papperen de hittar hos överläkaren är det viktigt att spelledaren bistår spelarna med information under äventyrets gång (mest i början, mindre mot slutet när de fattat galloppen). På sina ställen i äventyret finns det beskrivet vad s känner och det är meningen att spelledaren skall informera s om detta; antingen i form av lappar eller högt till alla s., och självfallet är det meningen att spelledaren även annars ska informera s när han finner så lämpligt.

Lite om spelarna:

Bill
Bill är 35 år, arbetar periodvis som lejontämjare, lodar omkring annars, lat, sorglös, tänker inte så mycket på livet (Bill ställer sig inte frågan *varför* de är på sjukhuset, att de är där räcker), kan ge ett korkat intryck vilket stämmer rätt bra, får dock snilleblixtar ibland, praktiskt lagd människa, intressen: hundar, alkohol, flörta med flickor, sova etc., trevlig sällskapsmänniska, tycker om att prata med folk, modig (har behov av att visa detta genom lejontämjarjobbet, han är samtidigt rädd för lejon), har ett ovårdat sätt, grovt språk (svär gärna), går säckigt, röker, tuggar tobak. Onödigt att säga är att Bill ser väldigt stor och stark ut.
Genom en taskig barndom är han lite själsligt instabil (han kan lätt bli väldigt arg) och därför drabbades han också av Melton-Mowbrays mystiska formel.

Erich
Erich är 43 år gammal och har bott i London sedan ett par år efter kriget, ditflyttad på grund av de hårda levnadsförhållandena i Tyskland varifrån han ursprungligen kommer. Erich tillbringade fyra år på västfronten vilket har satt sina spår. Han är nu en desillusionerad, livstrött cyniker utan höga tankar om sina medmänniskor. Han är

beräknande och analyserande till sin läggning, känslor bryr han sig inte om, mjäkighet äcklar honom och vänlighet skänker han bara bort om han kan få något i gengäld. Sin älskarinna Molly bryr han sig inte mycket om.Han ryggar inte för faror, men situationer som väcker krigsminnen till liv kan få honom att bryta samman. Han lever ett enkelt och sparsamt liv (*extremt* snål, så fort det blir frågan om utgifter; han har ej åkt taxi på fem år), dricker och röker ej. Han bryter på tyska, talar högt och befallande, rör sig stelt, och han haltar på v. ben ; en gammal krigsskada. Han ger intryck av att vara en fantasilös torrboll. Hans favoritfärg är grått, vilket även återspeglas i hans hårfärg, dock icke avsiktligt. Jakt och skytte är hans enda nöjen.

Phoebe
Phoebe är 30 år gammal; och lever ett ganska stillsamt liv som pianolärare i London. Tidigare var hon engagerad kvinnosakskvinna, men är inte så aktiv nu längre. Hon kan vara mycket olik till sättet, från blyg och tillbakadragen till att vara framåt, aktiv och totalt orädd. Hon engagerar sig för och bryr sig om människorna i sin omgivning; frågar hur de mår etc.. Översittartyper avskyr hon, och hon kan vara lite misstänksam mot personer innan hon vet deras avsikter.
Phoebe figurerade även i förra årets fantastiska Cthulhuäventyr, fick sig då en rejäl psykisk knäck, vilket bidragit till hennes nuvarande tillbakadragna liv. Minnena från den tiden (5 år sedan) plågar henne ibland; och nerverna är i olag. Periodvis lugnar hon sig med alkohol.
Phoebe röker ibland.

Bert
Bert är 43 år gammal, har fru och barn och arbeter som professor vid Greenwichobservatoriet. Han är stor och kraftig och har en kraftig röst som han ofta använder, ty han är mycket sällskaplig och pratar gärna med alla människor. Han skämtar gärna och är akut egotrippad; kritik biter ej på honom.
Bert var också med i förra årets fenomenala Cthulhuäventyr, blev inte lika knäckt, utan har hållit humöret uppe, men händelserna påverkade honom mer än han vill erkänna.
När Bert och Phoebe hajar att de är Phoebe och Bert står det dem fritt att minnas saker från föregående års karaktärsbeskrivningar.

SJUKHUSET; ALLLMÄNT

Sjukhusets huvudbyggnad har fyra våningar; det översta våningsplanet bebos av relativt normala och ofarliga patienter, våningen under står till större delen tom på grund av ombyggnader och här finns blandade patienter, till exempel s, i våningen under finns mest dementa patienten och i den understa våningen finns kontor m. m. Huset har också två enplans flyglar; i den ena är matsal, tvätteri m.m.; den andra är tillsluten med kraftig dörr och prydd med en skylt "sluten vård". Härinne finns kultisttemplet, diverse monster m. m. De tre patientvåningsplanen består av en lång korridor med rum på ömse sidor, i korridorändarna finns trapphus. Sjukhuset är omgärdat med en låg, men glaskrosskrönt, mur.

SJUKHUSSALEN
Börja äventyret med att säga åt s att blunda och lägg papperet med s första intryck framför respektive s. Beskriv hur s känner det:
"Ni befinner er långt, långt under ytan i ett hav av kropppsvarmt vatten; era kroppar svävar viktlöst omkring och vattnet förvränger alla ljud, men ni hör och känner ett rytmiskt dunkande vibrera mot era trumhinnor. Allt är becksvart omkring er, och ni har svävat här oändligt länge.
Sakta börjar ni stiga uppåt och knappt märkbart går mörkret över i grådager. Långsamt blir ljuden starkare och urskiljbara; ni hör ljudet av droppande av vatten och långt borta en dörr som slår igen.
Ni slår upp ögonen och ser ett gråmålat tak."
S får nu läsa pappren om sina första intryck och spelet börjar.
S befinner sig sig i ett rum med ljusgrått tak, lika grå väggar och schackrutsmönstrat kakelbeklätt golv. På golvet, uppställda med huvudändan mot rummets ena långsida står tre sängar, med ljusblå sängkläder, och bakom ett par tygskärmar står en fjärde säng. I sängen befinner sig Phoebe; det första hon ser är taket och nämnda tygskärmar. Vid rummets ena kortsida finns ett gråmålat träskåp (låst med uppbrytbart lås, innehåller lakan), vid den andra kortsidan finns ett handfat med en droppande kran. På väggen bakom sängarna finns ett par fönster, stängda med fönsterluckor och innanför dessa galler (det går att öppna fönstren,; allt som syns utanför är regn och enstaka ljuspunkter i mörkret) På den andra långsidan finns ett par ljusblå dubbeldörrar i trä. Rummet lyses upp av ett kallt elektriskt sken från en lampkrona i taket .
S befinner sig i varsin säng, iförda ljusblå pyjamasar (Phoebe: vitt nattlinne), på pyjamasarna och sängkläderna ser s, om de tittar, ett monogram med initialerna ERMH. Berts pyjamas är för liten, Bills saknar byxknapp. Vid varje säng (utom Bills) hänger ett ställ med en ljusblå morgonrock (Phoebe: ljusröd) och på golvet står ett par tofflor (Berts är för små) Bill är fastspänd i sin något för korta säng (tårna sticker ut utanför) med ett par läderremmar. De övriba s kan lätt lossa på remmarna om de vill. Alla s har märken efter sprutor i armvecken. Phoebe har ett bandage i pannan.
När s stiger upp märker de att det är ganska kyligt i rummet, och de känner sig väldigt groggy och svaga i ben och armar.
Efter en stund i rummet hör de ett avlågset hundskall.
Dubbeldörrarna är ej låsta och glider gnisslande upp när s öppnar dem.

När någon s pratat en stund skall spelledaren ge en beskrivning inför de andra av hans beteende , hans röstläge och

mimik, ordval etc.. Viktigt är också att ge en beskrivning av s utseende (står under "rollspelande").
Bills första intryck:

Öhhh... röksugen... ojojoj, vilken jämrans baksmälla... skallen spricker ju snart... det kunde varit värre... det har nog varit värre... minns ej när... torr i munnen... usch vad jobbigt allting är... huvudvärk... kass... var är jag förresten? vad besvärligt... fan, det här blir en jobbig dag... säkert bäst att ligga kvar... så jäkla röksugen bara... stel i hela kroppen... kan inte röra en fena... trött... jobbigt... usch... usch... usch...

Erichs första intryck:
känner mig svag... alla kroppsdelar är dock i funktion... var är jag? Scheisse... sårbart läge... ont i huvudet... men jag skulle aldrig dricka... måste ha sovit i evigheter... måste göra något... inte förlora initiativet... inte tappa fattningen... huvudet kallt... lugn... lägg upp taktiken förnuftigt...

Berts första intryck:

Gäsp... måste ha slumrat till... inte så dumt... var är jag förresten? trevligt med en tupplur... fast sängen kunde varit mjukare... lakanen av bättre kvalitet; de känns sträva... lustigt, minns en massa snurrande planeter... känner mig lite sugen... varför är jag här egentligen, inte så dumt men man undrar lite... ett skämt kanske... inte dumt alls... gäsp...

Phoebes första intryck:

kallt... var är jag... kallt ljus... sterilt... dött... känner mig svag... var är jag? vill inte vara här... hjälp... vad hemskt... hjälp mig... någon..ta dig samman nu... såja... det var bättre, duktig flicka... men vad är detta... lugn, ingen panik... det sitter något i pannan.... känner mig svag...

SPELARNAS ANDRA INTRYCK
Efter ett tag får s lite fler intryck av sjukhussalen och övriga s:

Bill
Otäckt rent det var här... känns inte som hemma... var det nu kan vara... bryr mig inte... röksugen.... usch vad jobbigt allt verkar... en sådan här dag när allt går åt helvete... varför kan man inte alltid sova... om den smale killen kunde sluta prata så högt,han pratar konstig dialekt ochhan verkar lite styv i korken.... tjockisen skriker ju ännu vårre... en schysst flicka i alla fall, det ända bra med det här plejset...

Bert
Sängen är alldeles för hård... simpel inredning... inga glada färger här inte.. inte så dumt här annars... undrar varför jag är här egentligen; någon orsak måste ju finnas... känner mig fortfarnde lite sömnig...de här människorna verkar trevliga... han som bryter på tyska verkar vara en trevlig prick... den store killen verkar lite korkad, men alla kan ju inte besitta min intelligens... flickan verkar våldigt väldigt trevlig, hon verkar ha något i huvudet, snygg kropp dessutom..

Erich
Hur ska jag komma härifrån? måste tänka igenom situationen; här krävs planering... jag får ta tag i det här... de andra verkar inte i stånd till någonting... fönsterallren ser stabila ut... väl förankrade i väggen... dörren är bastant men behöver undersökas... skåpet också... kan innehålla något... den dumme killen kan nog vara till lite nytta... den insmilande tjockisen är nog värdelös... fruntimret också.. vad gör hon här i en kasern?

Phoebe
Usch, vad är det här för ett dystert ställe... det utstrålar ju kyla... vilken brist på smak... fast färgerna går ton i ton...vad är det för människor jag har omkring mig... bäst att vara på min vakt... han som bryter på tyska verkar otäck... kalla ögon... men han ser lite rädd ut... säkert en mansgrisig typ... konstigt, jag känner för ett glas vodka... den store killen med det ovårdade språket verkar trevlig... den korpulente verkar lite jobbig, men är kanske trevlig ändå... men jag vill bort från det här stället...

UTANFÖR SJUKHUSSALEN
Dörrarna leder ut till en lång gråmålad korridor; upplyst av elektriska lampor som sprider ett sterilt och glåmigt sken. På korridorens sidor finns fler dörrar liknande den s kommer genom. I korridorändarna finns ett par stora dubbeldörrar.

I ena korridorändan står en medelålders tunnhårig man i overall och svabbar golvet. Han svarar först inte på tilltal men efter en stund skakar han på huvudet och muttrar "Stackars satar" utan att titta upp från svabbningen. Om s närmar sig skriker han "Stanna där. Gå inte på mitt nytvättade golv." Efter en stund är han klar och försvinner genom dörren.
Om s följer efter honom får de en brutal utskällning.
Direkt efter att städaren försvunnit genom dörren hör s ett hjärtskärande skrik (några av s är övertygade att det lät som ett kvinnoskrik, de övriga är lika övertygade att det var en man som skrek) från andra korridoränden. S kan lokalisera ljudet till en dörr varifrån nu svaga snyftningar hörs. Ingen svarar dock på tilltal.

Därefter hör s någon som visslar "It's a long way to Tipperary". Phoebe och Erich känner igen melodin, och Phoebe kan säga att det är falskt. Melodin framförs av korpral Elias T Grantham som kommer gående i korridaren iförd ett uniformsliknande plagg. Han är övertygad om att han befinner sig i Nivelly i Frankrike på Essex Rifles kasernområde, att det är augusti 1917 och segern är inom räckhåll. Han blir ytterligt förvånad när han finner dessa kufar på förläggningen. Han undrar barskt och militäriskt vilket kompani s tillhör, klagar på deras hållning och skäggstubb och klädsel, och undrar vad fruntimret gör inne på området där kvinnfolk och fjollor är förbjudna. Han upplyser om att han kan ha överseende med förseelser men vill inte att de upprepas för då blir det disciplinära åtgärder. På s frågor svarar han sarkastiskt och undrar om s är imbicilla.
Såsmåningom avlägsnar han sig, och säger åt s att stanna tills han kommmer tillbaks. (Det gör han inte)
Bert tyckte att han inte verkade så trevlig, Phoebe tyckte han var töntig mansgris, Bill tyckte att han talade högt och att allt är jobbigt, Erich tyckte att han var en mäktig gestalt som man bör åtlyda och inte sticka upp mot.

Nästa person s möter är miss Martina Henley, en underskön patient mellan 20-30 år. När hon för syn på s tittar hon först förvånat på dem men ler sedan glatt och undrar om hon kan hjälpa till med något. Hon verkar till en början fullt normal, men är inte till mycket hjälp: "vet ni inte det?, varför vet ni inte det? etc är hennes normala svar, hon upprepar gärna s frågor till motfrågor, hon håller med om allt de frågar.
Hon kan dock upplysa om sitt namn, att hon varit gäst här i två år, att det är trevligt här, att det är dåligt väder.
Ibland häver hon ur sig helt konstiga saker: "Följ vägen, det finns inga hinder. Det är så kallt och uppfriskande. Tröjan är blå. Världens längsta flod är Amasonfloden (Bert kan upplysa om att Nilen är längre) etc."
Hon tycker om att diskutera döden, om det finns något liv efter döden etc. Plötsligt säger hon att hon inte vill döda s och ber dem att inte tvinga henne till det och om s undrar varför hon skulle döda dem upprepar hon bara att de måste förstå att det inte är något hon vill göra.

Nästa person s möter är Dr Edvard Chesterford, en medelålders rödhårig man, i lång vit rock. En namnbricka upplyser om hans namn. Han är hurtigt glad, pratar högljutt och skrattat högt.
"NejmensåhimlajättetrevligtattseErpåbenenhurmårni?finthoppasjag? inleder han samtalet och han svarar inte på s frågor för de tar vi sen och nu ska vi (all sjukhuspersonal säger "vi" (alla patienter kallas för övrigt "gäster", ej patienter) inte hetsa upp oss och det är middag om en kvart.

Efter mötet med Dr Chesterford serveras s mat på sitt rum,lammkött, Yorkshirepudding och urkokta grönsaker, efter maten får alla ett stort piller var (pillret är helt ofarligt).

Såsmåningom får s, när middagen är avklarad och pillren intagna, tala med överläkare Kimbolton. S. förs ned till hans tjänsterum, ett spartanskt inrett rum med ett skelett i ena hörnet.
Dokrorn ber dem slå sig ned, han presenterar sig som Dr kimbolton (och nämner inte sitt förnamn Maxmillian), bjuder på cigarrer och cigarettter (Phoebe och Bill tar gärna varsinn cigarett, Bert tar gärna en cigarr, Erich anser att rökning är dåligt för konditionen). Han bjuder även på något att dricka (Phoebe tar gärna en vodka (vilken kan bli fler än en) Erich dricker inte alkohol, Bill vill helst ha huvudvärkstabletter). Själv stoppar han sin pipa omsorgsfullt och kan sedan berätta för s attt de skall få genomgå en lång rad tester, att deras fall är mycket vetenskapligt intressant, att det inte finns något att oroa sig för , att det är svårt att säga hur lång behandlingstiden är och att han inte kan berätta så värst mycket för s eftersom de har drabbats av minnesförlust troligen orsakad av en svår chock, och det kan vara farligt att återväcka minnet hur som helst för då kan det som orsakade minnesförlusten och förträngdes av minnet ge upphov till en ny chock.
När s pratar med honom uttrycker han många intresserade "jaha" och "jasså" och tittar i sina papper mumlandes "Det var väl det jag trodde". Ibland gör han små korta anteckningar.
Han gör diverse enkla tester på s; visar bilder och frågar s vad de tycker att de föreställer; ber s säga det första ord de kommer att tänka på och associera fritt kring det.
Efter en stund blir plötsligt doktorn ivägkallad av en kollega som tittar in huvudet genom dörren och skriker:
"Kom fort, Brown har fått ett anfall!"
Doktorn slänger in sina papper i ett skåp, låser det och rusar iväg. Dock kan s se att skåpet inte gick riktigt igen och de kan plocka ut sina journaler (Bill=P.1, Bert=P.2, Erich=P.3, Phoebe=P.4b). De kan också hitta ett papper som säger att de har blivit omyndigförklarade.

När s rotat runt hör de en barsk stämma som undrar vad de håller på med, men det är bara städaren som skojar. Han tömmer papperskorgen och går sedan.

Såsmåningom kommer doktorn tillbaka, pratar lite mer och förklarar audiensen för avslutad. Dessutom är det sängdags för s. Om s verkligen tjatar kan doktorn avslöja att de kom till sjukhuset ditförda av en polispatrull som hade larmats av invånare i byn Grantham vilka hade sett "suspekta individer". När s senare i äventyret hittar Eccles på kartan ser de också Grantham 4 miles därifrån.

NATT

S kommer troligen att använda de mörka timmarna till att försöka luska runt på stället och kolla eventuella rymningsmöjligheter, och det är inte svårt att rymma från stället (här kan allt planerande och funderande ta lång tid så skynda gärna på dem). Det finns en nattvakt som går ronder då och då, men han ser och hör inte så bra (han kan upptäcka dem får att få s att tänka "sticker vi inte nu sätter de oss i isoleringsceller". De fiffiga rymningsplaner s hittar på går fint att genomföra, och de kan hitta nyckelknippor, ritningar över kloaksystemet, fönster på glänt etc.

Vakthundarna (Xerxes, Nero, Karo, Elektra, Admetus) både ser ut att vara och är väldigt gamla och snälla och de har varken vilja eller förmåga att göra en fluga förnär. Behöver s pengar kan de hitta sköterskornas kaffekassa.
S. kläder finns i källaren, fracken och långklänningen finns i ett skåp med trasigt lås; skåpet med resten av s saker får de bryta upp.

Om väljer att stanna på sjukhuset kommer inget anmärkningsvärt att hända; de kan prata med konstiga patienter och konstiga doktorer.

Väl utanför sjukhuset märker s att det regnar och att det är tämligen kyligt.

GREYHOUNDSTADION OCH GILBERT PAGNELL

Det första s kollar upp är troligen adressen på greyhoundpapperslappen, och när s anländer till platsen visar det sig vara "Winnick Greyhound Court". S kan gå in på den öde arenan där gamla affisher fladdrar i vinden och på vars läktarna skräpet ligger i högar. På stadion, eller eller utanför den möter s en man som vinkar glatt mot dem och ropar: "Tjänare Biffen!"
Han kommer fram till Bill och dunkar honom hårt och hjärtligt i ryggen. Han fortsätter:
"Läget? Schysst? Det var längesen; får jag bjuda dig och dina polare på en öl? En öl *var* alltså, ha ha."
Mannen är iförd en illasittande rutig kostym i bjärta färger. Han pratar på bred cockney (kan av spelledaren ersättas av göteborgska) och ger ett gladlynt men inte särskilt sofistikerat intryck. Han bjuder dem gärna på öl på den närbelägna puben "The pig & the hen". På puben sitter alla hans likasinnade polare som glatt ryggdunkande förklarar att de firar sina vinster på dagens lopp. De bjuder gärna på öl.
Bill kommer efter en stund att tycka att det är trevligt, och han och Bert är snabbt med i sällskapet; Phoebe tycker att typerna är burdusa men tar gärna en vodka (eller flera...), Erich kan tänka sig att ta en halv sejdel (öl, inte vodka!) och han sätter sig helst med ryggen mot väggen.
Såsmåningom visar det sig att mannen som bjöd in dem heter Gilbert Pagnell, att han känner Bill (alias Biffen) ganska väl ty de spelar bägge på hundar och han kan förklara att Bills papperslapp rör ett hundlopp "någon gång i våras" och att Bill bad Gilbert ta hand om kvittot "eftersom Bill är så slarvig" och att hunden faktiskt vann och att de kan hämta ut vinsten så snart som biljettkassorna öppnar i morgon. Det tar lång tid att övertyga Gilbert om att de faktiskt inte skojar utan har tappat minnet. Han kan upplysa om Bills adress som är: Kaj 47, plats 318, men helst pratar han om sin hund: "Du skulle ha sett honom i fredags ojojoj, sista varvet ojojoj, nummer 12 kommer ojoj, men oj vad det det gick nummer 7 gick också bra, plötsligt så ojojoj, och då skulle du sett för ojojojoj, då minsann ojoj, DÅ ojojojoj i kurvan, du greppar bilden, va?"

HEMMA HOS BILL PAGET

Bills hem är en gammal flodpråm, som ligger vid Kaj 47, plats 118. Vägen dit går genom illa upplysta kvarter, industri- och varvsområden.
Bill börjar känna sig riktigt hemma här, Bert och Phoebe passar inte alls in i dessa kvarter och Erich tycker det är bra med mörker; det skyddar.
Till sist hittar s en gammal nedgången flodpråm som ligger djupt i vattnet och tycks mest hållas flytande av förtöjningstrossarna. Ombord på bäten känner de en otäck lukt som Erich tycker sig känna igen och börjar kallsvettas av. När s bryter upp sig in (vilket inte är svårt) slås de emot vedervärdig stank som får Erich att bli så matt att han måste sätta sig ned en stund (att uppvisa sådana mesfasoner är *väldigt* pinsamt för honom). När s går luktar det ännu värre och överallt hittar de klös- och rivmärken. Såsmåningom hittar s det uppsvällda liket av Bills hund Tony.
Bills bostad består av ett före detta maskinrum som nu är kök, samt det före detta lastutrymmet där det finns en säng, en stol och en bokhylla med böckerna: Svarta Handens återkomst, Nattens hämnare, Dödlig hämnd, Mumiens hämnd, Pyramidens hemlighet, Ökenmysteriet, Fånge hos beduinerna, Att vårda sin hund, Das Kapital, Statens familjen och privategendomens uppkomst (sistnända böcker kommer från en smart försäljare). Bostaden är ytterst smutsig och överallt (främst i sängen) ligger mer eller mindre (oftast mindre) fulla whiskeyflaskor. På en vägg hänger en cirkusaffish och på bilden syns Bill i full färd med sin yrkesutövning som lejontämjare. Under sängen ligger finns en låda med piska, lejontämjarkostym och clownkostym (Billl får ibland hoppa in som clown). I sängen ligger ett pappersark som Bert skrivit. Det kodade meddelandet ger adressen till Phoebes lägenhet. (Koden läses uppifrån och ner.)

Hem til Erich Fischer hittar s genom att stöta på Molly Brown. Henne möter s vid pråmen när hon kommer och bankar på och skriker på Erich. Hon har fått ett anonymt telefonsamtal som sagt att Erich var där. (Telefonsamtalet kommer från en kultist) Molly är Erichs älskarinna och deras förhållande var inte så harmoniskt redan innan han försvann, och nu är hon *ytterst* upprörd. Hon är också ytterst svartsjuk till sin läggning.
Hon är rödhårig, kraftigt men slarvigt sminkad och inte särskilt välklädd. Hon pratat högt och gällt, gestikulerar mycket med armarna och hennes andedräkt doftar portvin. Hon ger inte så många upplysningar utan lämnar båten efter att ha slängt en nyckel i huvudet på Erich och sagt att hon aldrig vill se honom mer. På nyckeln står adressen hem till Erich: 7B Rise Rd.

HEMMA HOS ERICH FISCHER

Erichs lägenhet ligger i typiska arbetar- och lägre medelklasskvarter. I uppgång 7B på Rise Road finns fyra dörrar, en märkt "Fischer"; en omärkt (här bor en paranoid gammal dam); en märkt"Baker" (här bor sur, sovande alkis); en märkt

"Hodler" (här bor excentrisk självupptagen konstnär, som skapar en skulptur kallad "fruktan och ångest"). Dessa grannar kan naturligtvis användas som grannar någon annanstans.
Lägenheten är mycket enkelt inredd med total avsaknad av prydnadsföremål, utom en liten smaklös tavla som hänger,knappt synbar, i ett mörkt hörn. På tavlans baksida står: "Från Molly till Erichponken". I ett fönster finns en kaktus. Färgskalan går mest i mossgrönt och grått och vittnar om en total avsaknad av färgsinne.
Detta lägger främst Phoebe märke till; Bert tycker det är tjusigt; Bill bryr sig inte och Erich tycker det är praktiskt med mörka färger för då behöver man inte tvätta lika ofta, dessutom var de gröna tapeterna billigast.
Lägenheten är mörk, dammig och lite unken. Under den hårda sängen ligger ett trasigt gevär, i en av skrivbordslådorna finns en laddad .45 revolver. Under huvudkudden ligger en 9mm Luger. Lägenheten saknar bokhylla, den enda bok som finns är ett häftet "Vapenvård", samt en broschyr: "Arbetsinstuktion för badvakter" (Erich arbetar som badvakt). I en låda ligger dock några böcker "Militart development in Ancient Egypt", "The War Chariot", "Antike Kriegskunst" etc. I soporna finns en hög med brända papper. På ett kan ordet "onska" utläsas, på ett annat står det hur man löser koden s använder sig av. (S behöver inte hitta detta papper om de redan löst koden.) Av diverse papper och gradbeteckningar på tyska (Bert och Erich kan tyska) framgår det att Erich har varit med I Världskriget vid västfronten på Tysklands sida. Några plagg tillhörande Molly hänger i garderoben tillsammans med Erichs enkla kläder.

HEMMA HOS PHOEBE CAMPERDOWN

Till Phoebes lägenhet hittar s genom brevet hemma hos Bill. Lägenheten ligger i lite finare kvarter. På Hustle Street nummer åtta finns ett antal dörrar med namnen "Samuelson", "E Thompson", "Gulukov", "Rawfield", samt en kalligraferad skylt med namnet Camperdown (s kan lista ut att detta namn stämmer med initialerna i Phoebes ring).
Innanför dörren (som är lätt att buffla upp) ligger räkningar (med Phoebes namn på) och räkningspåminnelser samt besked om att gasen och elektriciteten är avstängd. Det är kvavt och mörkt i lägenheten, och s öppnar antagligen ett av de med fönsterluckor försedda fönstren. Lägenheten är vackert och stilrent inredd. I vardagsrummet finns en flygel och en stor bokhylla med ett stort urval av littteratur; klassiker, en hyllmeter med feministisk litteratur, ännu en hyllmeter med musik- och lite konstböcker (en del behandlar egyptisk konst), en stor samling lyrik etc. .
På väggarna hänger egenhändigt gjorda akvarellmålningar. De som är yngre än fem år går mest i mörka, dova färger. I fönstren finns ett flertal döda krukväxter. I en skrivbordslåda ligger en svart bok försedd med hänglås och texten "dagbok". Nyckeln till dagboken hittar de inte; dock går det att bryta upp dagboken (och därefter hittar s nyckeln).

Efter ett tag kommer s att stöta på Elisabeth Hodge Hill; antingen hör de hennes steg i trappan (om de har öppnat ett fönster) eller möter henne på gatan utanför. Hon har kommit hem från en lång utlandsresa till släktingar i Amerika för två veckor sedan och undrar nu oroligt var Bert kan vara. Hon har varit vid Phoebes lägenhet och tittat flera gånger. Elisabeth är en medelålders kvinna som ger ett trevligt intryck och hon är mycket mån om Bert och hans hälsa.
Under samtalets gång hör s plötsligt en knall samtidigt som Elisabeths huvud exploderar i en skur av blod och hjärnsubstans. Hon har blivit skjuten med ett hagelgevär (genom det öppnade fönstret om s är i lägenheten) från en byggnadsställning på andra sidan gatan. En skepnad klättrar vigt uppför ställningen mot taket. Skepnaden vacklar till om s skjuter på honom men dör inte. Om s kommer i närheten av honom innan han når taket (och det gör de om de rusar efter honom med en gång) lägger de märke till att han är nästan två och en halv meter lång, och det ser ut som han har en ryggsäck under rocken. Hans klotrunda ansikte har en gråaktig färgton och mungiporna går upp till öronen. Om han är skadad rinner en gråaktig massa från hans sår. När han år taket spricker rocken upp och filuren flyger iväg med kraftiga vingslag.
Detta var ett av kultisternas monster som var satt för att skugga och övervaka s. Kultisterna visste att Bert hade en fru men hade inte fått tag på henne tidigare och hon var tvungen att röjas ur vägen, eftersom hon kunnat tala om saker som inte stämde med det kultisterna lurat i s. (Bert bör bli upprörd av denna händelse.)
På gatan finns ett par barn 3-5 år gamla vilka har sett händelsen, men de kan övertalas (med glass) att inte bry sig så mycket om händelsen.
På gatan står också en bil i vilken Elisabeth kom. I bilens handskfack finns ett brev från Bert till Elisabeth vilket hon dock ej upptäckt. I handskfacket finns också ett kvitto på från en hyrbilfirma daterat 12:e juni. (framfixat av kultisterna) samt inbjudningkortet till föredraget den 24:e mars, samt brevet om att föredraget är inställt. I bakluckan ligger en packe astronomilitteratur och atstronomiska anteckningar.

HEMMA HOS BERT

I Elisabeths handväska kan s hitta papper med Berts adress på: 73 Greenwich Road. (S måste inte åka hit.; inget viktigt finns att hämta här.) På adressen återfinns en villa inte långt från Greenwichobservatoriet (där Bert är professor).
Huset vittnar om en god ekonomisk ställning och präglas ömsom av prålighet (till exempel fula trädgårdsstatyetter) där Bert har fått bestämma, ömsom av måttfullhet där Elisabeth bestämt.
Inne i huset finns Berts arbetsrum med drivor av astronomipapper. På skrivbordet finns papper med tentamensuppgifter som Bert höll på att skriva. Han har bara ställt frågor på sina egna böcker.
Av innehållet i ett rum framgår det att Bert har en son. Han heter Jacob, är 13 år gammal och befinner sig på internatskola.

DET RAFFLANDE SLUTET

Att hitta den lilla byn Eccles på en karta är väldigt lätt (Bert har en karta i bilen till exempel). Byn ligger dock flera timmars bilfärd utanför London,och är det sent på eftermiddagen bör s. vänta till nästa dag med färden ty det kan vara vanskligt att hitta ute på den mörka landsbygdens leriga småvägar utan en själ att fråga. Åker s nästa morgon hinner

troligen morgonposten med inbjudan om ett föredrag komma. Egyptenföreningen skall ha ett nytt föredrag. Är det tidigt på dagen hinner eftermiddagsposten komma a strax innan de skall ge sig av. När s kommit till byn finner de att Croydon Hall, ett ensligt beläget hus där Melton-Mowbray med butler bor, ligger strax utanför byn. En mängd andra personer som kommit med tåget från den närbelägna järnvägsstationen är på väg till föredraget. Ingen av dessa föreningsmedlemmar känner s väl, de flesta känner knappt igen dem, och de har inget intressant från föregående föredrag att berätta, bara att de nickade till en stund och inte minns slutet så tydligt. Inte långt från Croydon Hall står hyrbilen i en skogsdunge (den är dock ej i körbart skick).
Melton-Mowbray själv skall vara föredragshållare (s känner igen honom som mannen som viftade på armarna); han håller ett tämligen trist föredrag, står efter föredraget kvar och pratar med folk ett bra tag men så småningom beger sig alla gästerna av och lämnar Melton-Mowbray ensam kvar. S kan skjuta honom när de vill.
Det är viktigt att s verkligen skjuter Melton-Mowbray och inte börjar prata med honom. Melton-Mowbray har av alla mordförsök blivit lätt paranoid och tvekar inte att börja vifta med armarna och säga mystiska ord så att spelarna skjuter honom, eller stoppa in handen innanför rocken för att ta fram en pistol (som, när s skjutit honom visar sig vara ett par glasögon eller en näsduk eller dylikt). Han kan heller inte fångas levande; hellre än att falla levande i kultisternas händer tuggar han sönder giftampullen han har inopererad i en tand (detta är en dålig lösning; bättre är att s skjuter honom (livligt beskrivet av spelledaren med blod, dödsplågor etc.) Melton-Mowbrays sista ord är: "Maxmillian... deras... ledare..."
Erich kan lätt börja skjuta rent reflexmässigt utan att tänka.
Kort efter att Melton-Mowbray är död hör s bilsirener och ett gäng polisbilar kommer till platsen och s uppmanas via megafon:
"Detta är polisen. Kom fram med händerna över huvudet. Ni är omringade och allt vidare motstånd är meningslöst."
Efter en stund anländer ett par skåpbilar med röda kors målade på sidorna och ur bilarna kommer att antal män i långa vita rockar och s kan känna igen ett par av doktorena, särskilt Dr Kimbolton. Doktorerna övertalar polisbefälet, som efter en hel del tvekan går med på att låta doktorena ta med sina rymlingar till sjukhset. S har antagligen inget emot att följa med till sjukhuset och av doktorerna får de små diskreta blinkar. När polisen har gett med sig upptäcker någon av s att på en av doktorernas ringar finns det onda tecknet de sett tidigare. S vill nu troligen inte alls följa med till sjukhuset men polisen har bestämt sig och tror inte på sagor. S får varsinn lugnande spruta, de som behöver det förses med tvångströjor och de bärs in i en av bilarna. Ungefär nu råkar Dr. Kimbolton nämna sitt förnamn Maxmillian.
Bilarna startar och medans s domnar in öppnas en lucka från framsätet och Dr Kimbolton säger:
"Jag får tacka så mycket för hjälpen. Melton- Mowbray var den enda som kände till vår verksamhet och kunde stoppa mina planer. Tackar."
Luckan stängs med en hård smäll.

DET GLADA EXTRASLUTET

Här slutar äventyret, men de som tycker om lyckliga slut kan glatt spela vidare. Skurkarna tar s till sjukhuset och låser in dem. Efter en stund kommer överskurken in till s och "glotar" lite, det vill säga han berättar för s att de har blivit lurade (detta förstår nog s redan) av hans geni och han kan förklara skurkarnas fiffiga tillvägagångssätt och till sist, innan han lämnar s glatt skrattandes (skurken skrattar, ej s), informerar han s om att de kommer att bli middag för det elaka monstern kultisterna ska frammana. Nu kan s försöka rymma; om de lyckas kan de stoppa ritualen, ringa polisen eller gå hem och låtsas som ingenting; om de inte lyckas blir slutet glatt för monstret och spelledaren.

Handoutlista

1.Bill

2.Bert

3.Erich

4.Phoebe

5a.Sjuksalen

5b.Spelarnas första intryck

6a.Dr Kimbolton

6b.Rovschochs test. (Två bilder)

6c.Journaler och sammanfattning.

7.Greyhoundpapper

8.Berts foton

9.Bilder föreställande Gilbert Pagnell och Elizabeth Hodge-Hill.

10.Koden

11.Denna handout har utgått,finns ej med.

12.Berts brev

13a.Berts anteckning (Ligger även den i bilen)

13b.Brev om inställt föredrag

14.Melton-Mowbrey

15.Karta över Melton-Mowbreys hus

16.Biljetter. (4 st)

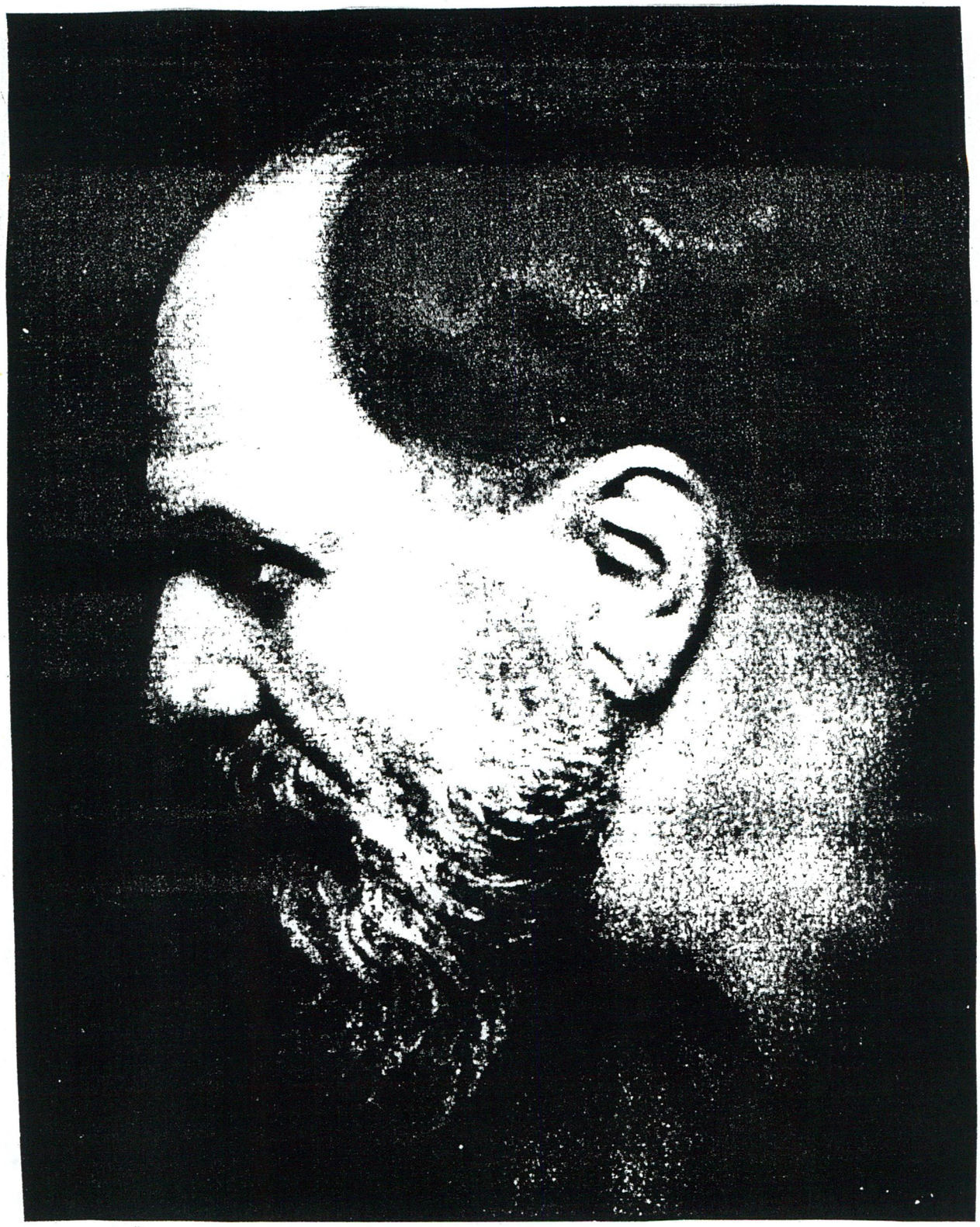

Sjukhusrummet

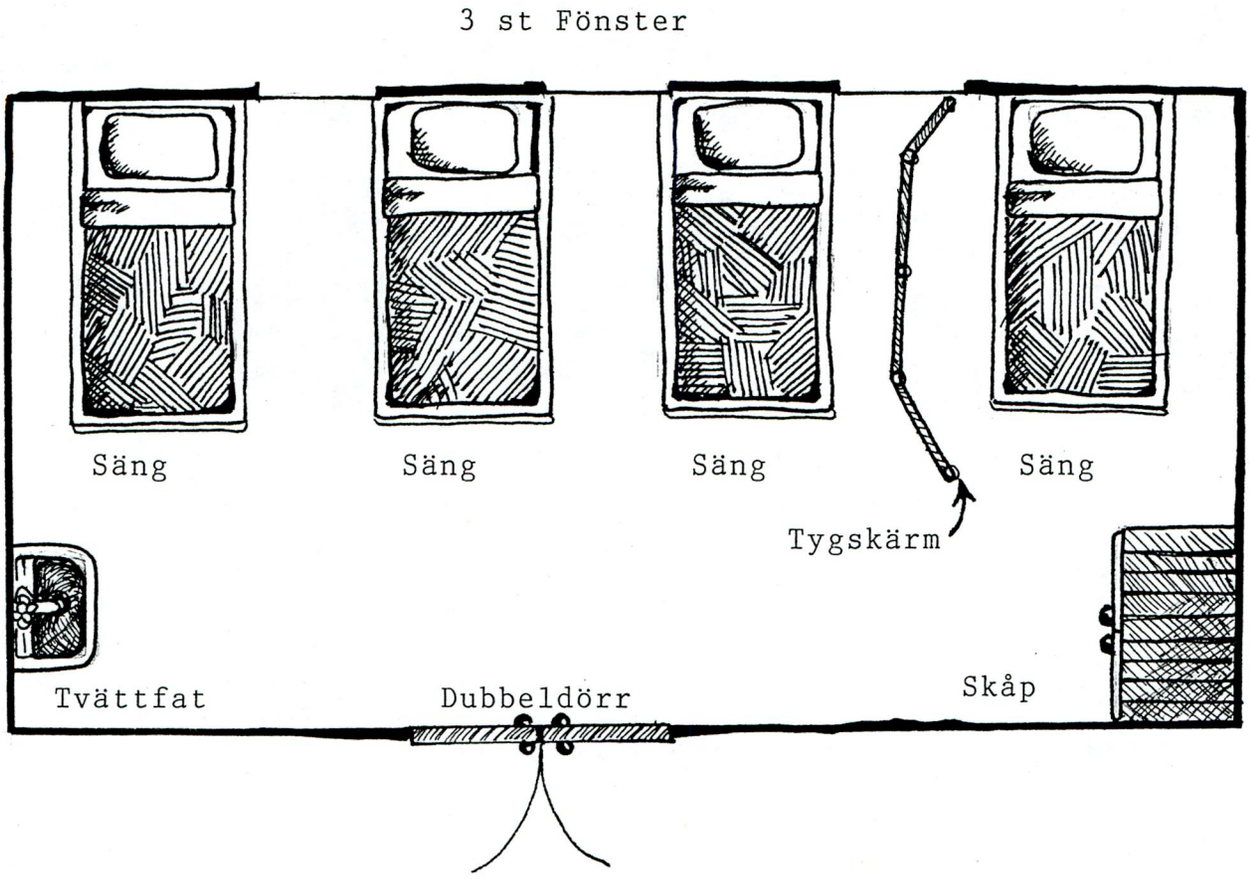

Öhhh... röksugen... ojojoj, vilken jämrans baksmälla... skallen spricker ju snart... det kundevarit värre... det har nog varit värre... minns ej när... torr i munnen... usch vad jobbigt allting är... huvudvärk... kass... var är jag förresten? vad besvärligt... fan, det här blir en jobbig dag... säkert bäst att ligga kvar... så jäkla röksugen bara... stel i hela kroppen... kan inte röra en fena... trött... jobbigt... usch... usch... usch...

känner mig svag... alla kroppsdelar är dock i funktion... var är jag? scheisse... sårbart läge... ont i huvudet... men jag skulle aldrig dricka... måste ha sovit i evigheter... måste göra något... inte förlora initiativet... inte tappa fattningen... huvudet kallt... lugn... lägg upp taktiken förnuftigt...

Gäsp... måste ha slumrat till... inte så dumt.. var är jag förresten? trevligt med en tupplur... fast sängen kunde varit mjukare...lakanen av bättre kvalitet; de känns sträva... lustigt, minns en massa snurrande planeter... känner mig lite sugen... varför är jag här egentligen, inte så dumt men man undrar lite... ett skämt kanske... inte dumt alls... gäsp...

kallt... var är jag... kallt ljus... sterilt... dött... känner mig svag... var är jag? vill inte vara här... hjälp... vad hemskt... hjälp mig... någon..ta dig samman nu... såja... det var bättre, duktig flicka... men vad är detta... lugn, ingen panik... det sitter något i pannan.... känner mig svag...

SPELARNAS ANDRA INTRYCK

Efter ett tag får s lite fler intryck av sjukhussalen och övriga s:

Otäckt rent det var här... känns inte som hemma... var det nu kan vara... bryr mig inte... röksugen.... usch vad jobbigt allt verkar... en sådan här dag när allt går åt helvete... varför kan man inte alltid sova... om den smale killen kunde sluta prata så högt,han pratar konstig dialekt ochhan verkar lite styv i korken.... tjockisen skriker ju ännu vårre... en schysst flicka i alla fall, det ända bra med det här plejset...

Sängen är alldeles för hård... simpel inredning... inga glada färger här inte.. inte så dumt här annars... undrar varför jag är här egentligen; någon orsak måste ju finnas... känner mig fortfarnde lite sömnig...de här människorna verkar trevliga... han som bryter på tyska verkar vara en trevlig prick... den store killen verkar lite korkad, men alla kan ju inte besitta min intelligens... flickan verkar väldigt väldigt trevlig, hon verkar ha något i huvudet, snygg kropp dessutom..

Hur ska jag komma härifrån? måste tänka igenom situationen; här krävs planering... jag får ta tag i det här... de andra verkar inte i stånd till någonting... fönsterallren ser stabila ut... väl förankrade i väggen... dörren är bastant men behöver undersökas... skåpet också... kan innehålla något... den dumme killen kan nog vara till lite nytta... den insmilande tjockisen är nog värdelös... fruntimret också.. vad gör hon här i en kasern?

Usch, vad är det här för ett dystert ställe... det utstrålar ju kyla... vilken brist på smak... fast färgerna går ton i ton...vad är det för människor jag har omkring mig... bäst att vara på min vakt... han som bryter på tyska verkar otäck... kalla ögon... men han ser lite rädd ut... säkert en mansgrisig typ... konstigt, jag känner för ett glas vodka... den store killen med det ovårdade språket verkar trevlig... den korpulente verkar lite jobbig, men är kanske trevlig ändå... men jag vill bort från det här stället...

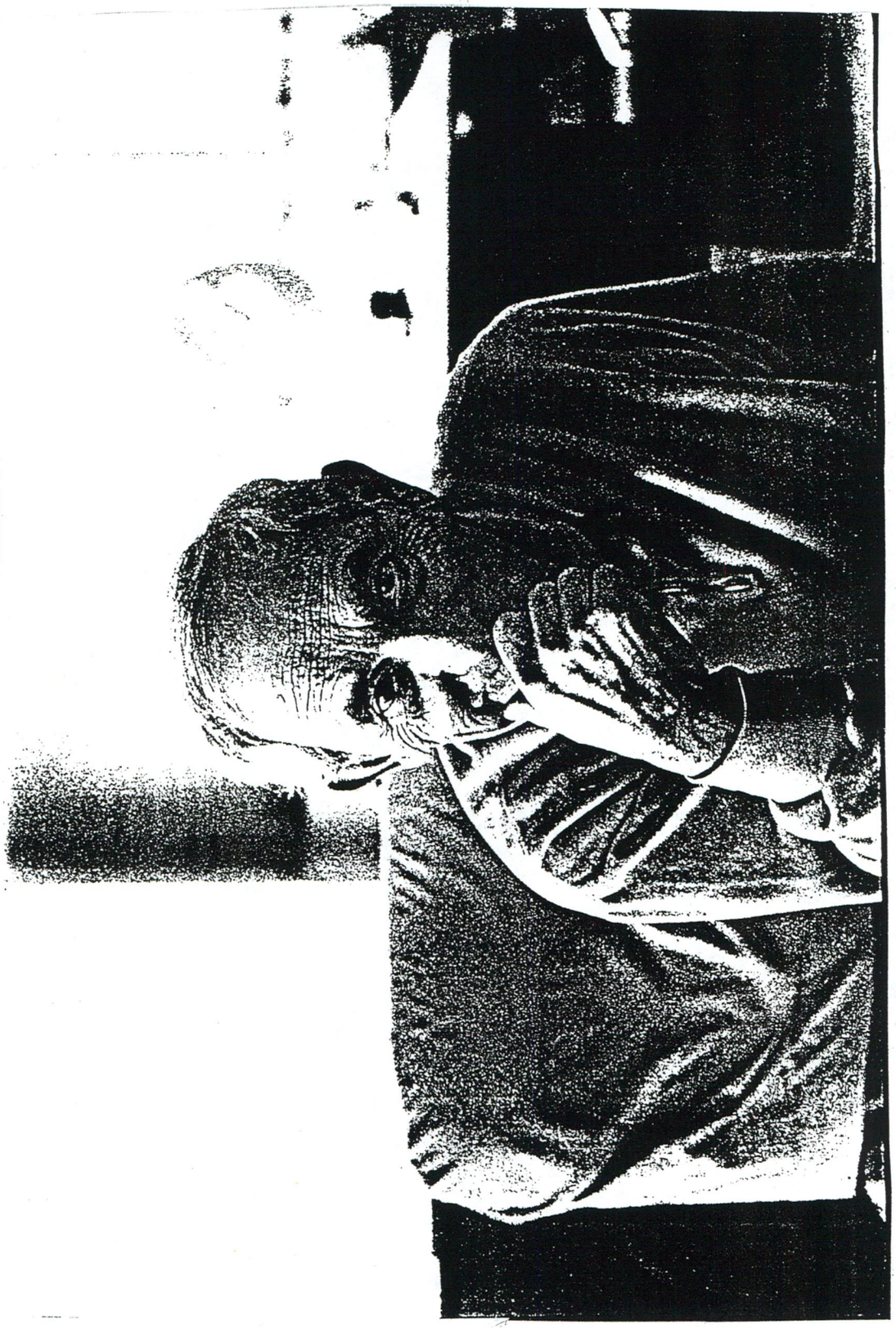

Handout Nr 6b.

Handout Nr 6b.

P. anlände till sjukhuser 12:e juni kl 8.20 p m.

När p. inkom till sjukhuset var han iförd en brun kostym (Leimond & Sons, Birmimgham). I skorna påträffades sågspån. I höger kavajficka fanns en rulle tuggtobak, ett cigarettetui med fyra cigaretter (handrullade), en tändsticksask, ett par mynt, en tesked samt och en skrynklig papperslapp. I vänster ficka låg en tom fickplunta, ett antal karamellpapper, en pennnstump, en näsduk, en tändsticksask och ett par mynt, P. hade en guldring i höger örsnibb och en tatuering på vänster arm föreställande ett ankare en drake och en kvinna. P. luktade alkohol.
P. är vid utmärkt hälsa,har kraftig kroppskonstitution, besitter stor fysisk styrka (främst i armarna) och händerna har grova valkar från hårt arbete. P. är hjulbent. I överkäken saknas en tand. P:s fingrar är gulfärgade från tobaksrökning.

P. hade vid ankomsten till sjukhuset liknande symptom som övriga p., hög puls, kraftig perspiration, muskelsammandragningar i ansiktet, vidöppna ögon och uppspärrad mun. P:s skälvande armar hängde ner vid sidorna med händerna hårt knutna.

Eftersom p. inte kunde bringas ur sitt apatiska tillstånd och inte reagerade på stimuli beslöts att hypnosbehandling skulle sättas in. När hypnosbehandlingen inleddes 25:e juni var p. ytterst svår att försänka i ett hypnotiskt tillstånd; det tog lång tid att uppnå djuphypnos, och associationsbehandlingen under hypnos ledde ej till några fruktbara resulat. Det tog lång tid för p. att att tänka ut associationerna och de var av mycket enkel karaktär. P:s återkommande ämnen var sex, kvinnor och alkohol.
Vid senare hypnostillfällen kunde den bild som de första försöken och en frenologisk studie /kranioskopiskt ovoid, os frontale bakåtsluttande, kraftig mandibula, kraftiga glabella) tydde på bekräftas. P:s intellektuella förmåga är ytterst svagt utvecklad och hjärnans kapacitet liten. Tankearbetet går långsamt och är ytterst enkelspårigt; ibland tycks tankarna fastna i ett tankespår som om hjärnan vore överansträngd och det blir totalstopp. Dock kan p. vid enstaka tillfällen briljera, men detta inträffar sällan.
P:s sociala bakgrund är sannolikt enkel; hans grova språk och ovårdade sätt tyder på detta. Han petar sig ofta i öronen, torkar sig om munnen och näsan med handflatan e.t.c..
De ända anmärkningsvärda resultaten från behandlingen var ett par fragmentariska uttalanden, som p. uttalade under stor psykisk press med symptom liknande de vid ankomsten till sjukhuset; p. kallsvettades, ögonen var vitt uppspärrade och han lyfte högre handen framför sig som om den höll i något föremål. Dessa uttalanden återkom vid upprepade behandlingstillfällen och vanligt förekommande ord var: "ögonen, vrålet, den stora gapande käften, absolut kontroll, se upp när han hoppar, ögonen kniper ihop, tystnaden, trumvirveln, tänderna, klorna, andedräkten, strålkastarna, klor, piska"
Vad dessa uttalanden rörde sig om kunde inte utrönas, men p. har ett tydligt ambivalent förhållande till komplexet, som ömsom uttalas under stor psykisk press ömsom med förakt och positiva associationer. Här döljer sig en klar reaktionsbildning; p:s stora dödsångest och osäkerhetskänslor har trängts tillbaka och omvandlats till ett förakt för död och faror, samt en drift att hävda detta förakt genom att söka upp och och bemästra sådana situationer.
P. är säkert utåt sett en självsäker person; säker på sin sak och envis, och hans inre problemkomplex kan inte nanas utåt.
P. är ej särskilt aktiv person och har ett tämligen negativ synsätt. En del av p:s synbart bristfälliga intelligens beror snarare på bristande vilja och intresse än otillräcklig förmåga. I umgänget med andra människor är han dock inte lika negativ och uppvisar ibland en burdus charm.
Vid vissa tillfällen har p. uppvisat ett aggressivt beteende, och har vid några tillfällen blivit tvungen att förses med tvångströja.

P. anlände till sjukhuset 12:e juni kl 8.20 p. m..

Vid ankomsten till sjukhuset bar p. en frack (Fancy-Fancher 1928) med röd fluga. P:s flickor var tomma förutom ett guldur i v. ficka (Harter & Co, Basel 1900) och ett par foton i höger ficka. På vänster hands ringfinger finns en tjock guldring med en innefattad rubin. Ringen gick ej att avlägsna. P. hade en plånbok i h. byxficka innehållande 14 pund.

P. var vid ankomsten till sjukhuset helt apatisk med liknande symptom som hos övriga p.: uppspärrad mun uppspärrade ögon, kraftig perspiration och hög puls. P. gav liksom övriga p. ingen respons på stimuli och förskönk i dvala liksom övriga p.. Vid hypnosbehandlingen konstaterades en total minnesförlust.

P. har säkerligen en hög social ställning och en god utbildning. Han talar bildat och intelligent och besitter en omfattande allmänbildning. Ämnet matematik kommer p. ofta in på. P. pratar ytterst gärna och vid associationstesterna associecierar han snabbt och intelligent och talar mycket. Genomgående drag i p:s pratande är en stark självkänsla och egocentrering; p. har mycket höga tankar om sig själv. Han är positiv till sin läggning och alla medmänniskor omtalas i positiva ord som trevliga personer. P. tycker om ett skratta (högt, och fylligt) åt egna skämt.

Ännu har ingen tillförlitlig diagnos kunnat fastställas; denna p. är den mest svårdiagnosticerade av alla p. trots att p. är pratsam och lättkommunicerad kan p. inte fås att tala om något annat än ytliga, närvarande ting (till exempel vädret; alltid omnämnt i positiva ordalag). Ända hittils konstaterade symptomet är vissa sexualperversiva manifestationer (foton i p:s ficka).

P. anlände till sjukhuset 12.e juni kl 8.20. P M.
P. var iförd en mörkbrun kostym av enkelt snitt. Kostymen var sliten, främst på armbågarna, och troligen ganska gammal. I p:s högra kavajficka låg ett vikt pappersark med följande handskrivna text: "korv/potatis/surkål". På v. arm hade p. ett armbandsur tillverkat i Geneve 1905.

P. verkar vara vid relativt god kroppslig hälsa; muskelstyrka nedsatt på v. ben, och p. haltat lätt. På v. bens vad fanns två ärr, troligen ingångs- resp. utgångshål för grovkalibrig kula eller splitter.
Uppskattad ålder:40-50 år

P:s tillstånd tyddde, liksom hos de övriga p. , på någon form av hysteriskt sammanbrott; hög puls, kraftig perspiration, muskelsammandragningar i ansiktet, vidöppna ögon, uppspärrad mun. P. reagerade inte på tilltal och grät periodvis ymmigt. P. mumlade stundtals några knappt härbara ord som troligen var: "skydd, skydd"

1:e juli hade p:s tillstånd förbättrats i tillräcklig utsträckning för att behandlingen skulle kunna inledas. P. hade nu hämtat sig från det dvalaliknande tillstånd han befunnit sig i sedan ankomsten till sjukhuset och reagerade nu stundtals på tilltal. En minnesförlust diagnosticerades. För att försöka häva minnesförlusten sattes p. under hypnosbehandling, men behandlingen gav ej det önskade resultatet, endast enstaka och förvirrade minnesfragment kunde väckas till liv. P. talade mestadels osammanhängande (stundtals på tyska; de tyska orden var order och militärtermer); ibland nämndes ett kvinnonamn "Dora".
Vid associationsbehandling visade p. prov på en mycket torftig fantasi och en normal intelligens inriktad på praktiska ting.
P.s sätt att tala är mycket korrekt (dock med grammatiska felaktigheter) och vårdat. Han pratar lugnt i korta meningar utan onödiga adjektiv. Hans tonfall låter ibland skarpt och befallande.
När p. glider över i tyska får rösten en spänd och ihålig klang (och vid behandlingstillfället 26:e juli fick p. ett nytt sammanbrott med gråtattacker). Troligen är tyskan på något sätt förknippad med och får p. att minnas någon traumatisk upplevelse.
P:s normala personlighet ger troligen, genom ett starkt utvecklat och dominant överjag, intryck av lugn och balans och p. är troligen van vid och kan klara av stressituationer, men när den yttre pressen blir alltför stark och når över en tröskel kan jaget inte längre hantera situationen och p. drabbas av någon form av sammanbrott, från extrema ångestkänslor till en totalkollaps, liknande den som orsakat p:s nuvarande tillstånd.
Genom överjagets dominans har p. utvecklat en känslokall och mot andra människor misstänksam personlighet; p. är vid behandlingstillfällena svår att få kontakt med. P. kan säkerligen inte ta kritik från andra utan att uppfatta det som ett hot mot sig själv, och det är troligt att dessa personlighetsdrag är försymptom begynnande paranoida tvångstankar. P. har vid vissa tillfällen fällt uttalanden, som skulle kunna tolkas som om han var hotad av någon stor dunkel fara, och vid något tillfälle har han, med ett hatiskt tonfall, nämnt ordet "mannen", och det synes som om denna man , i p:s tankevärld, är den som konspirerar mot honom och föremål för p:s projecering.

Trots svårigheterna att i p:s nuvarande tillstånd ställa en diagnos tyderomnämnandet av namnet "Dora", säkerligen p:s moder, samt en del andra uttalanden från p. på ett ambivalent förhållande till kvinnor med dragning åt gynofobi, och den bakomliggande orsaken till dessa symptom torde vara en ofullständig separationsprocess från modern och ett Oidipuskomplex.

P. 4b

P. anlände till sjukhuset 12:e juni kl 8.20.

P. var vid ankomsten till sjukhuset iförd en en mörkröd sammetsklänning och röda högklackade skor (på v sko fattades klacken). P. hade ett par örhängen i silver samt en guldring på v ringfinger med inskriptionen "P. C.". P:s naglar var målade med nagellack (rött). Naglarna var långa men vissa naglar var kortare genom slitage; troligen nagelbitning.
P. är mager och flera faktorer tyder på ett vacklande allmänhälsotillstånd (patogeniska orsaker dock föga troliga).

P. hade vid ankomsten till sjukhuset gömt ansiktet i händerna och vägrade att ta bort dem. I h. hand som hölls knuten fanns ett par pärlor (troligen från ett pärlhalsband p. haft på si g och dragit sönder). I p:s panna, ovanför v. ögonbryn fanns fem ymmigt blödande sår som orsakats av p:s naglar. P:s andedräkt luktade starkt av alkohol och alkoholförtäring har säkerligen bidragit till p:s tillstånd.
Strax efter ankomsten till sjukhuset somnade p., men vaknade kort därpå upp och fick ett raseriutbrott och var trots sina ringa kroppskrafter mycket svårhanterlig. Därpå försjönk hon i samma dvalaliknande tillstånd som de övriga p..
Vid flera tillfällen mumlade hon hon för sig själv och en stenograf har antecknat följande: "innan det är för sent, måste skynda, slutet han, positionen är rätt, vi, det går, blå, bråttom, varför, försöka förstå , han kommer att, bråttom, varför för sent, hatat honom, det är så bråttom, bråttom (upprepat 53 gånger," efter fem minuters tystnad sa p. i normal samtalston: "Det är så kallt och mörkt nu. "
I övrigt uppvisade p. de för de andra p. gemensamma symptomen såsom hög puls, kraftig perspiration, viöppna ögon och uppspärrad mun.

P. återhämtade sig snart från de akuta hysteriska symptomen; kvicknade till från dvalatillståndet och verkade relativt återställd. Den nervösa och mycket blyga läggning p. uppvisade var säkerligen inte kommen ur hennes sjukdomstillstånd utan en del av p:s allmäntillstånd. P var nästan helt klar och fullt närvarande och talade en perfekt, vårdad engelska, men en total minnesförlust kunde konstateras.
Vid de därpå följande behandlingstillfällena försänktes p. i hypnos men minnet kunde inte återkallas i hupnostillståndet och liksom hos övriga p. finns bara enstaka minnesfragment bevarade. Det p. harbevarat bäst är bildminnet; p. kan beskriva platser och händelser noggrannt men kan ej namnge eller tidsbestämma dem. P. har ett konstnärligt sinne och de saker hon beskriver kommenteras alltid ur estetisk synvinkel. Hon målar själv tavlor; motiven och färgskalorna tyder på ett depressivt sinneslag. Flera gånger har p. beskrivit en tavla i svartlila färger och ett abstrakt motiv, säkerligen en phallossymbol (kondensationsmanifestation från polymorft perversiva latensfasen).
P. har vid alla behandlingstillfällen varit ytterst samarbetsvillig, klar snabbtänkt och lätt att försänka i hypnostillstånd, dock har vid senare behandlingstillfällen skett betydende förändringar i p:s beteende. P. ifrågasatte nyttan av behandlingen, ville ha reda på varför de olika stegen vidtogs, kom lättt till meningsutbyten och sökte stundtals konflikt.
Troligen är detta beteende, tvärt emot p:s normala lugna sätt, försök till självhävdelse från överjaget och en förträngning av primära undervärdeskänslor, men dessa stora personlighetsskiftningar tyder också på begynnande scizofrenida drag. I sjukdomsbilden ingår också ett Elektrakomplex; på ord som "far" och "mor" uppvisade p. en stark fysisk reaktion; muskelanspänningar till exempel; p:s händer kramade hårt om britsens kanter.
Intressant är att p. uttrycker mycket med händerna som nästan ständigt är i rörelse: trummar med fingrarna vid irritation, knyter händerna vid ilska, knäpper händerna vid oäkerhet eller för upp ena handen till munnen, sätter fingertopparna mot varandra vid koncentration, biter på naglarna etc. Troligen har p. ett yrke där händerna används, kanske skulpterar p..Handfixeringar är vanligt förekommande i samband med störningar i den orala fasen.

SAMMANFATTNING AV JOURNALERNA FÖRDA ÖVER PATIENTERNA,
KALLADE: P1, P2, P3, P4b, VILKA INTOGS TILL
THE EDVARD RAMSLEY MEMORIAL HOSPITAL, 12:E JUNI KL 8.20 P. M. 1929

Alla p. uppvisar flera likartade symptom vilket var särskilt tydligt när p. först anlände till sjukhuset, och det är först under behandlingens gång som individuella särdrag kunnat urskiljas. Konstateras kan att alla p. har en ytterst labil personlighet, och troligen har alla genomgått traumatiska upplevelser som i olika hög grad har förträngts.
P. har sedan ankomsten till sjukhuset, och sedan de första akuta chocksymptomen försvunnit
p. befunnit sig i ett slags apatiskt dvalaliknande tillstånd som inte kunnat hävas.
Behandlingen har till allra största del utförts under hypnos; och i de fall där kontakten var dålig även under hypnosen har p. i huvudsak diagnosticerats med fria associationsmetoden. I diagnosresultaten har stor vikt också fästs vid de fragmentariska uttalanden p. fällt i dvalatillstånd.
Den troligen mest oberäknelige p är P4b vars beteende är svårförutsett och latent farligt. P1 uppvisar också stundtals tecken på aggresivitet. På grund av symptomens unika karaktär är det svårt att uttala sig om de övriga men tillrådligt är att alla p överförs till en sluten avdelning snarast möjligt då de alla har uppviset tecken på en aggresivt präglad projektion mot en eller flera individer (under benämningar som "han", "mannen", "de", "sällskapet") och då vi inte till fullo under nuvarande omständigheter kan förutspå deras sjukdomsförlopp eller agerande kan vi inte garantera deras egen eller andras säkerhet.
Vad som orsakat deras nuvarande akuta kris är ej klarlagt, och frågan är om behandlingen på nuvarande grunder kan ge något resultat. Troligen kommer inga avsevärda framsteg att göras; och därför rekommenderas medicinering med trimetylamin för att häva p:s katakoniskapatiska tillstånd, trots medicinens eventuella biverkningar.

1:e september 1929

Dr. A. Patterson

P.S.

På grund av fallens intressanta och vetenskapligt unika natur dokumenteras alla fakta ytterst noggrannt för en kommande publicering. Behandlingstiden uppskattas för närvarande till ungefär 6 månader. Jag vill ännu en gång upprepa att p. av säkerhetsskäl omgående bör överföras till en sluten avdelning.

Salmon Rd. Greyhound Cort 30/6

6pM

FRI
OPEN

PLEAS
PARK

ABANDONED MEETING: In the event of an abandoned meeting, retain this race card. If owing to mechanical failure, or weather conditions, it is decided to abandon a meeting before the fourth race has been completed, patrons will be admitted free to one of the three following meetings—ON production of the Race Card of the abandoned meeting. Under no circumstances can money be refunded. Prizemoney not collected on the day of the race will be forfeited. No responsibility will be accepted for loss or damage, to persons, their property, or their greyhounds whilst on these premises. Persons under the age of 18yrs are not allowed to bet. Children not allowed in the bar. *Would owners note that runners arrival, and in the Rac*

	SEVENTH RACE 450 METRES			9.00 p.m.	Result
1 RED	MINSTREL W BK D				1st
	3/7 450 T1 5th 8	Margaret S	27.56 Im	28.20F1/1	
	19/5 450 T3 6th D	Kip	26.62 Im	27.89Vf5/1	2nd
	12/5 450 T2 2nd 4¼	Sailor Jim	27.50 Im	27.84F5/2	
2 BLUE	DOLLAR BILL FN D				Dist.
	13/7 450 T3 6th D	The Ban ger	27.21 Im	28.28F5/1	
	10/7 450 T3	Solo	Stb	28.03F	Time
	8/7 450 T4 3rd	Flash Happy	27.55 St 3dt	28.54G	
3 WHITE	TRAVELLORS FRIEND Bd B				Win
	10/7 600 T1 5th 11	Richie	40.75 Bim	42.66F5/1	
4 BLACK	OUR HENRY LT FN D				Place 1
	3/7 450 T5 3rd D	Bk Nose Ben	27.28 Im	28.55F5/1	
	29/6 450 T1 2nd ½	Mels Choice	27.83 Wa	27.87F5/1	
	26/6 450 T2 3rd 11½	So Me	27.77 Im	28.71F5/1	
5 ORANGE	TONTO W BK B				Place 2
	8/7 450 T5 4th D	Little Un	27.03 Im	28.12G5/1	
	26/6 600 T1 6th D	Farmer Bob	40.54 Im	43.51F5/1	
	19/6 450 T5 3rd 8¼	Blue Rocket	26.78 Im	27.44F5/1	
6 STRIPES	HERBIE BK D				F/C
	13/7 450 T6 2n d 2	Mels Choice	27.08 Fw	27.23F7/4	
	6/7 450 T6 4th 3	Blossom	27.51 Iml	27.75G5/2	
	1/7 450 T4 6th 11	Gina	27.06 Im	27.95F5/1	

Reserve:

£1.00 ENTRY SWEEPSTAKE

	EIGHTH RACE 600 9.15 METRES			NINTH R 450 p.m. 9.30	Result
1 RED	KIP BK D			LADDIE DRAW FOR TRAPS	
	3/7 450 T1 3rd Hd	Miss Barbra"	26.89F5/1		
	22/6 450 T4 4th 11¾	Roys Boy	27.40F3/1		2nd
	19/6 450 T1 2nd ½	Billy Joe	27.00F5/1		
2 BLUE	HOT ROD BK D			GASH	Dist.
	24/6 450 T2 2nd 6	Goldie S	26.93G5/1		
	17/6 600 T5 1st ½	Shy Tom	40.25Vf3/1		Time
	10/6 450 T3 2nd ½	Giant Bill	26.79F5/1		
3 WHITE	COME AGAIN BL BD D			TEACAKE	Win
	8/7 450 T4 3rd 8¾	Bugs Bunny	27.65G2/1		
	1/7 450 T3 3rd 3½	Scruffy	27.75F2/1		
	24/6 450 T4 1st 7¼	Mitsy	27.21G7/4		
4 BLACK	BLACKNOSE BEN FN D			JAMBORIE	Place 1
	13/7 450 T6 2nd 1¼	Tug Jane	26.82F7/4		
	10/7 450 T1 2nd 5½	Sugar Boy	27.45F6/4		
	6/7 600 T1 3rd 4	Tug Jane	41.35G2/1		
5 ORANGE	VIRGINIA FN B			TELLY	Place 2
	8/7 450 T6 1st 2½	Sonny Pal	27.37G3/1		
	1/7 450 T3 2nd 4¾	Gina	27.44F5/1		
	24/6 450 T3 3rd 10½	W/Man	27.73G5/1		
6 STRIPES	BUZBY W BD D			PLAYER	F/C
	29/5 450 T5 4th 6¼	Brin	27.06F2/1		
	15/5 450 T5 3rd 5	Bob	26.74F3/1		
	10/4 600 T5 1st ½	Ginger	40.60F6/4		

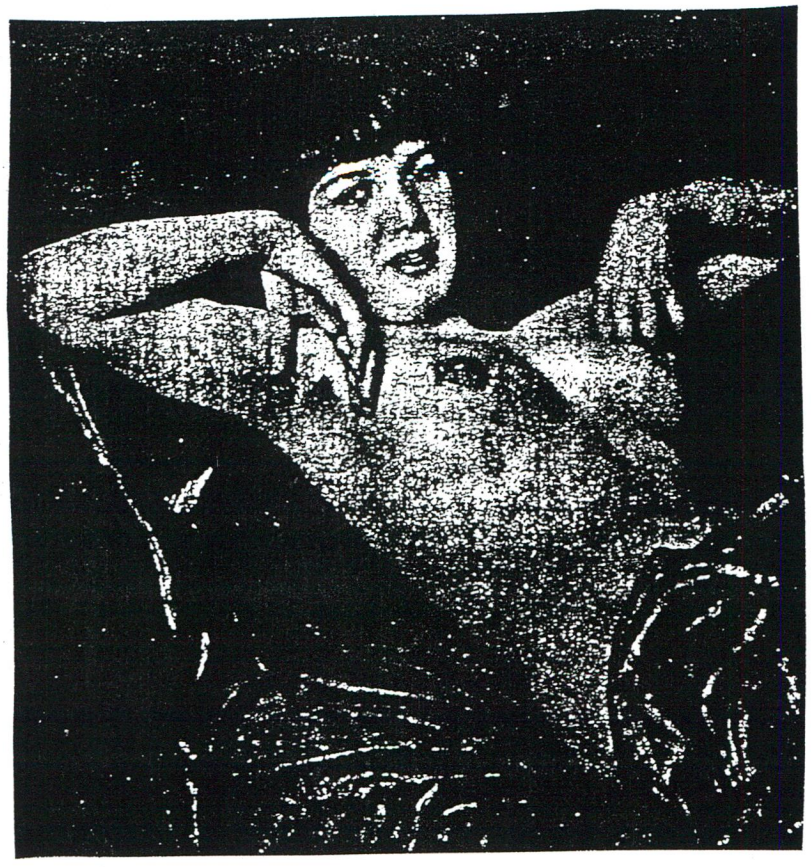

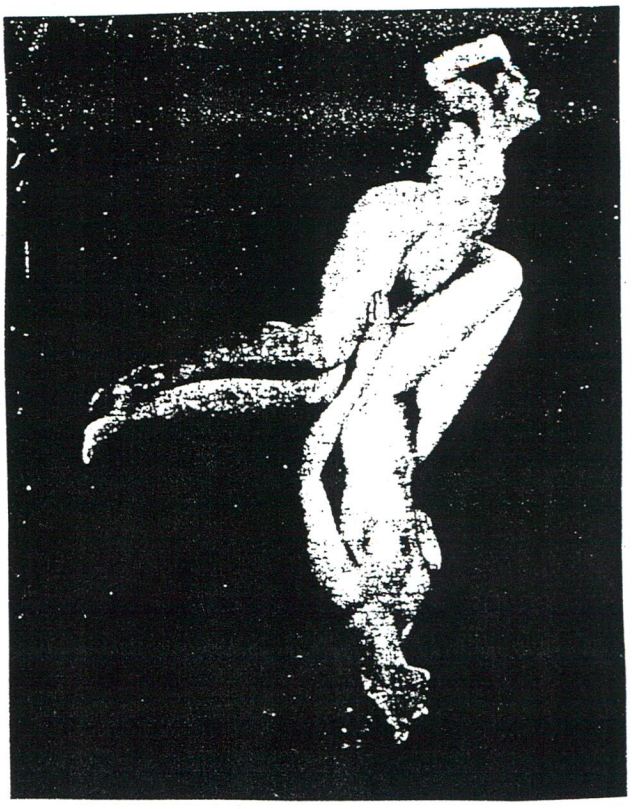

Handout Nr 12.

11 juni 1929

Till Elizabeth!

Om du läser dessa rader finns jag inte längre till, antingen är jag död eller också dömd till döden, och jag vill att du ska veta varför jag gör så här. Du vet redan tillräckligt mycket för att veta vad det rör sig om, och jag går inte in på några detaljer som kan ge kunskap om och locka någon att röta i det som inte får bringas i dagen.

Förbannad vare den dag då jag för första gången såg Leonard M Sternberg på observatoriet. Han brukade komma i sällskap med en viss Sebastian Melton-Mowbray, som jag först trodde visste mycket mer än av vad han gav sken av att göra, men han är tydligen helt i Sternbergs ledband, en ofarlig stackare som inte vet vad det rör sig om.

Jag borde redan denna första dag ha anat att bakom ytan på den man jag hatar mer en någon annan på denna jord dolde sig en helt annan människa. Om jag tänker efter lite så hade jag inte betraktat hans frågor som en enkels amatörs utan förstått sambanden och insett vad han egentligen frågade om. Jag förvånades inte över hur belast han var inom gammal astronomisk litteratur medan han samtidigt uppvisade en påfallande brist på kunskap om modern astronomi. I min okunskap lät jag mig villigt förledas av honom, och jag gav honom utan en misstanke, de sista byggstenarna i hans hemska verk.

Det var först när hans forskningar hade lämnat fysikens fält och ledde in på mytologins domäner som jag började ana ondt. Jag fruktade först att han hade lagt en alltför stor börda på sig och att hans själsliga hälsa började vackla. Tyvärr hade jag blott alltför rätt i mitt senare antagande, men jag förstod aldrig vidden av hans själsliga förfall.

Jag vet inte, och kommer aldrig att få veta hur han kom in på dessa banor och hur han kunde begå de bestialiska handlingar som jag nu hatar honom för. Jag förstod att jag ensam inte kunde bemästra situationen och sökte hjälp hos några gamla vänner som hjälpt mig i andra fall. Våra gemensamma forskningar kunde bara bekräfta det jag tidigare visste. Beslutet var svårt att fatta, men det fanns inget val. Jag vet att han är så gott som klar och att natten ~~[illegible]~~ efter fullmånenatten är den mest gynnsamma för hans åkallan. Innan nästa fullmåne måste han stoppas. Om det finns en Gud i denna värld, måtte han då förlåta mig för det hat jag känner och för det jag kommer tvingas att göra.

Farväl

Bert

Föredraget som skulle hållits 24:e mars av professor Leonard Sternberg måste tyvärr skjutas på framtiden på grund av professor Leonard Sterngergs plötsliga insjuknande. Naturligtvis kommer en ny inbjudan att sändas ut så snart han tillfrisknat.

Tag med inbjudningskorten till föredraget, då det gäller som inträdesbiljett.

Hälsningar

A. Melton-Mowbray

Alexander Melton-Mowbray

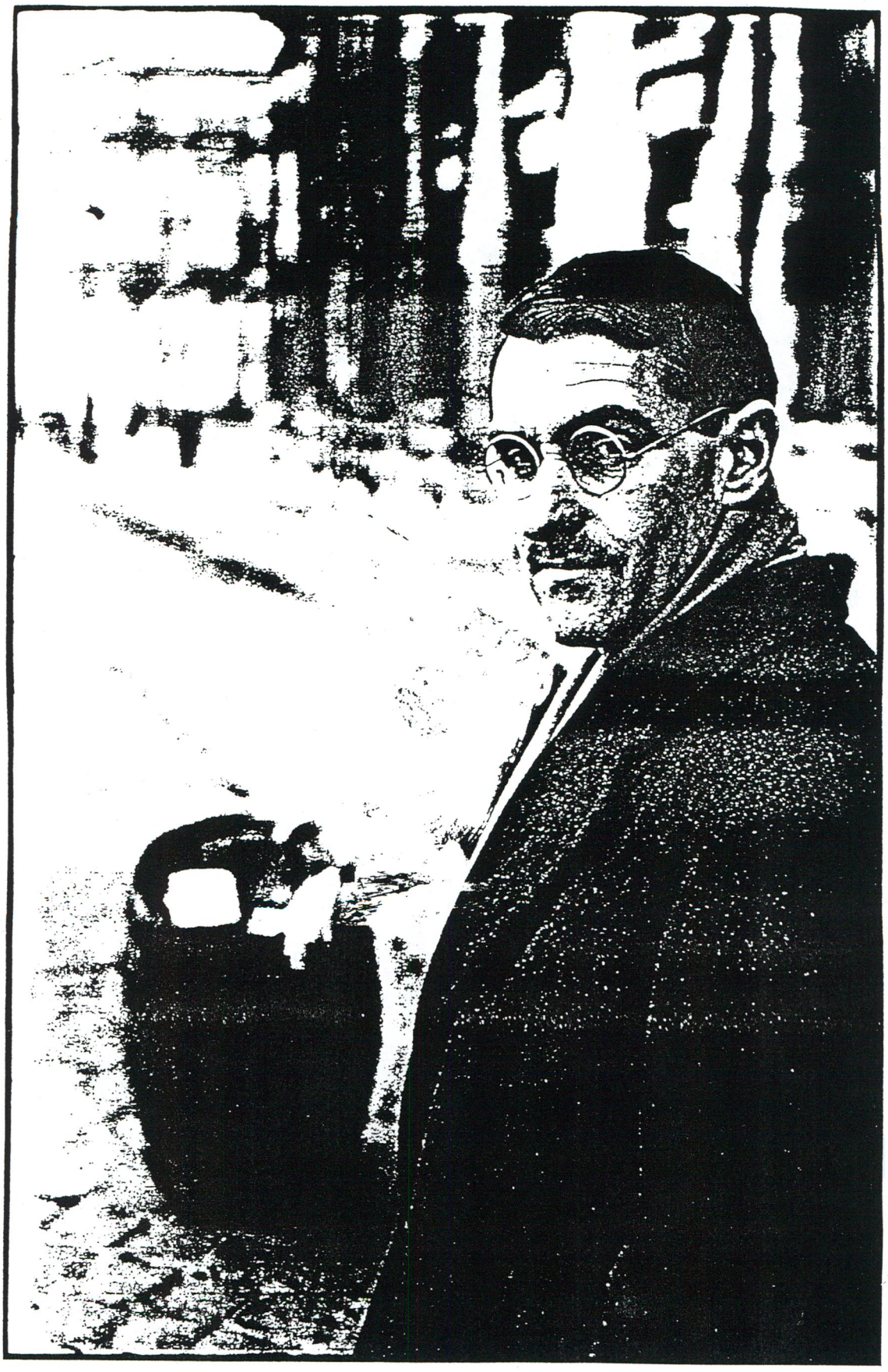

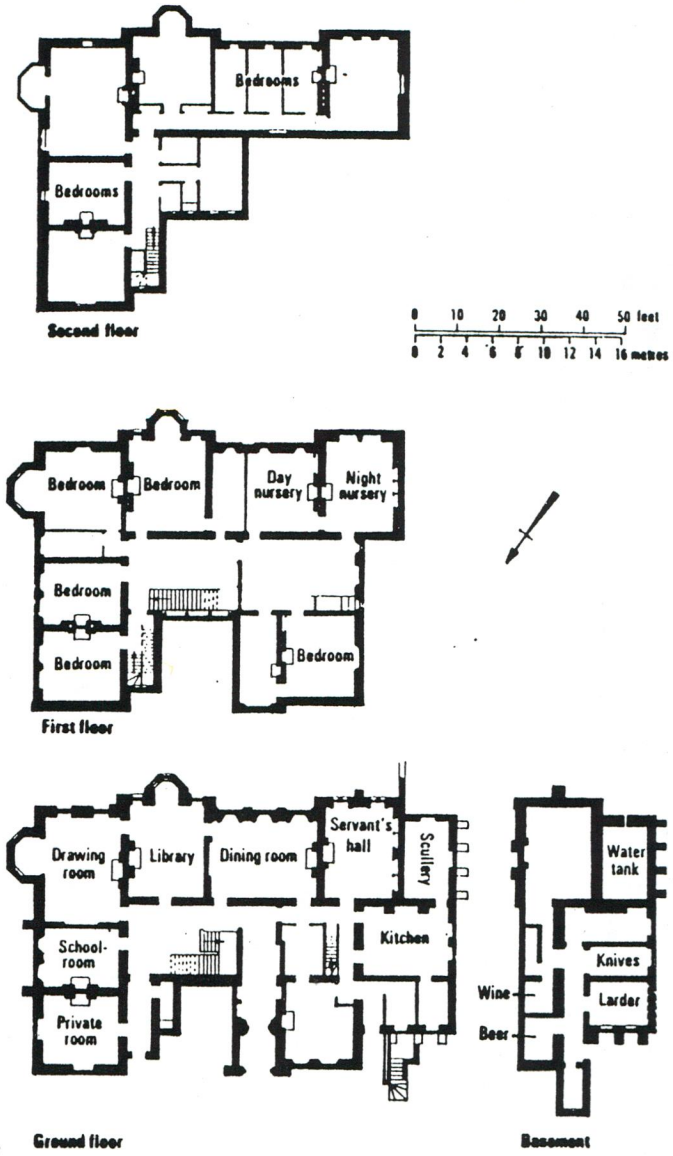

Fig. 15. Milton Ernest Hall. The plans.

TICKET

The Felix Melton-Mowbray Lecture

Lecturer: Leonard M Sternberg
Friday the 24th of March 1929 at 7 PM
Croydon Hall, Eccles

TICKET

The Felix Melton-Mowbray Lecture

Lecturer: Leonard M Sternberg
Friday the 24th of March 1929 at 7 PM
Croydon Hall, Eccles

TICKET

The Felix Melton-Mowbray Lecture

Lecturer: Leonard M Sternberg
Friday the 24th of March 1929 at 7 PM
Croydon Hall, Eccles

TICKET

The Felix Melton-Mowbray Lecture

Lecturer: Leonard M Sternberg
Friday the 24th of March 1929 at 7 PM
Croydon Hall, Eccles

Handout Nr 13a.

Daimon
Onskans tecken
Dagen efter fullmåne

Organisationen
S. har en hypnotisk förmåga att få de han talar med (ögonen?) att bli påverkade av honom.
Hypnosen märks knappt.
Smygande känsla.

Handour Nr 10.

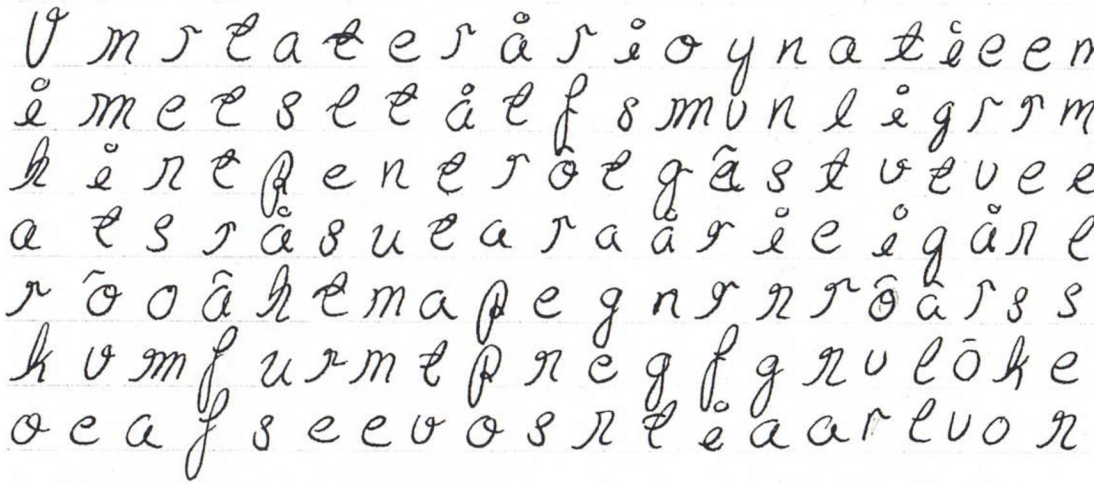

Hälsningar B.